

עמ"ת 26811/07/15 - מדינת ישראל נגד ת מ

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

20 יולי 2015

עמ"ת 26811-07-15 מדינת ישראל נ'
מ(עציר)
לפני כב' השופטת מיכל ברק נבו

מדינת ישראל

העוררת

נגד

ת מ (עציר)

המשיב

נוכחים:

ב"כ העוררת: עו"ד עדי יעקובוביץ'

ב"כ המשיב: עו"ד מאיה סטול - רייטן

המשיב הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בראשל"צ מיום 9.7.15, שבה הורה לשחרר את המשיב בתנאים הבאים:

1. מעצר בית מלא באשפוזית "הדרך" החל מיום 22.7.15.

2. אם יופסק הטיפול, ועד הדין בעניינו, ישהה המשיב במעצר בית מוחלט בבית אמו בפיקוחה ובפיקוח בן זוגה, בתנאים.

מדובר במשיב אשר הוגש נגדו כתב אישום שמונה 4 אישומים. יצוין, כי מתברר שכתב האישום המקורי תוקן. לא זו אף זו: המשיב הורשע בכתב האישום המתוקן ביום 10.6.15 וניתנה הכרעת דין בעניינו. באישום הראשון הוא הורשע בפריצה לרכב בכוונה לגנוב ובהפרת הוראה חוקית; באישום השני הורשע בפריצה לרכב בכוונה לגנוב ובגניבה מרכב; באישום השלישי הורשע בהפרת הוראה חוקית ובהתנהגות פסולה במקום ציבורי ובאישום הרביעי הורשע בהתנהגות פסולה במקום ציבורי.

עמוד 1

מדובר במי שעצור מאז חודש ינואר 2015. הדיונים בעניין מעצרו עד תום ההליכים נמשכים מזה זמן רב מאוד. התקבלו בעניינו 9 תסקירים ובית המשפט דחה את הדיון מפעם לפעם, על מנת למצות כל אפשרות של שחרור לחלופה. בסופו של דבר, בתסקיר מיום 8.7.15, לאחר שבתסקירים הקודמים לא המליץ שירות המבחן על שחרור לחלופה, וזאת נוכח התרשמות מסיכון במצבו, קושי לעמוד בגבולות, העדר חלופה הולמת ומסגרת טיפולית התואמת את הסיכון במצבו (תסקיר מיום 16.3.15). בהמשך, פנה המשיב לקבלת אבחון דיאגנוסטי פרטי במכון "טריאסט - שריג". בסיכומי של אותו אבחון קבעו הפסיכולוגים הקליניים שהמשיב זקוק למסגרת טיפולית בעלת גבולות ברורים אשר תסייע לו בהתמודדות עם קשיים. מפאת צנעת הפרט לא אפרט את כל האמור באבחון, וגם לא בתסקירים. אציין, כי ההתרשמות הייתה ממי שיש לו קושי עקב שימוש בחומרים ממכרים. שירות המבחן, בתסקיר מיום 15.4.15 ציין, כי חרף ההערכה שיש למשיב קושי כזה, המשיב עצמו אינו מכיר בכך ואינו מעוניין בטיפול שכזה, ולכן גם בתסקיר מאותו יום, לא הומלץ על שחרורו ממעצר. בתסקיר מיום 30.4.15 ציין שירות המבחן, כי בעיתוי הנוכחי ביטא המשיב רצון להשתלב בטיפול ומסר כי כיום מכיר בצורך בטיפול שיעזור לו להפסיק שימוש באלכוהול ובקלונקס, שבהם הוא משתמש. בסיכום אותו תסקיר המליץ שירות המבחן לאפשר לו להתחיל בסיידורים נדרשים לשם קליטתו בשלב ראשון באשפוזית שהיא מסגרת לגמילה פיזית, ובהמשך בטיפול נפשי ממושך בקהילה טיפולית למכורים. בתסקיר מיום 12.5.15 ציין שירות המבחן, כי המסגרת המתאימה עבורו היא הקהילה הטיפולית "מלכישוע". לפיכך, הומלץ לאפשר לו להתחיל בהליך גמילה פיזית בקהילה טיפולית "הדרך" ולצאת לראיון קבלה בקהילה טיפולית "מלכישוע". בתסקיר מיום 17.5.15 ציין שירות המבחן כי נוכח משתני האישיות של המשיב ורמת התמכרותו, מעריך שירות המבחן כי טיפול הגמילה הנפשי המתאים לו הוא בקהילת "מלכישוע" ולא במסגרת אחרת. בסיכומי של תסקיר זה צוין, כי אם ישתלב המשיב בתכנית טיפולית במסגרת מלכישוע, יומלץ על מפקחים שנבדקו כמפקחים מגבים. בתסקיר מיום 15.6.15 ביקש שירות המבחן דחייה לאחר שלא התקבל לטיפול במלכישוע. צוין כי גורמי הטיפול במלכישוע סברו כי נוכח משתני אישיותו של המשיב ונתוניו, הוא לא יעמוד בדרישות הקהילה והחליטו לא לקבלו לטיפול. בתסקיר מיום 8.7.15 ציין שירות המבחן כי בתקופת הדחייה נערך למשיב ראיון קבלה ב"אילנות" והוחלט לקבלו לטיפול. שירות המבחן סבר כי בטיפול זה יש מענה ראוי לצרכיו של המשיב ויש בו כדי להפחית סיכון במצבו. צוין שהוא התקבל ואמור להתחיל הליך גמילה פיזית בקהילת "הדרך" ביום 22.7.15 ולכן הומלץ על שחרורו לאשפוזית "הדרך" כאשר בעת שהייתו שם, יסיים את הסיידורים הנדרשים לשם קליטתו בקהילת "אילנות" ובתום תקופת הגמילה הפיזית יעבור ישירות ל"אילנות".

בית המשפט בהחלטתו מיום 9.7.15 קיבל, כאמור, את ההמלצה והורה על שחרורו לאשפוזית "הדרך".

בית המשפט בהחלטתו ציין כי למרות שהמשיב אינו עומד בתנאי ב"פ סויה, הרי שלאור האמור בתסקיר האחרון יש מקום לנצל את ההזדמנות שנוצרה על מנת לאפשר למשיב שינוי, ולשחררו.

העוררת טוענת כי טעה בית המשפט כי אפשר להסתפק בעניינו של משיב זה בחלופת מעצר בקהילה טיפולית סגורה. מדובר במשיב בן 33 שהשתחרר ממאסר ממושך בגין אותן עבירות רק בחודש נובמבר 2012. טוענת העוררת כי מדובר במי שנשא בסך הכל ב-126 חודשי מאסר בחייו. יש בעברו 10 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, הפרת הוראה חוקית, החזקת סכין, פריצה לרכב, גניבה מרכב, החזקת נשק שלא כדין, שימוש בכוח למנוע מעצר, העלבת עובד ציבור, חבלה במזיד ברכב, תקיפת שוטר ועוד.

מדובר, לטענתה, בעברייני סדרתי. טעה בית המשפט משלא נתן את המשקל המתאים למסוכנות הנשקפת ממנו וזאת

לאור נסיבות חייו. המשיב נבחן 9 פעמים וציין בפני שירות המבחן כי אינו מכור לסמים וגם לא מכור לכל חומר אחר, ולכן בתחילת הדרך לא המליץ שירות המבחן על שחרורו. כעבור שבועיים הכיר המשיב בצורך בטיפול שבמסגרתו יפסיק להשתמש באלכוהול, בעיה שצוינה על ידו לראשונה. טוענת העוררת, כי התסקיר האחרון קובע בצורה לקונית שהמשיב מתאים ל"אילנות" אך אין בדיקה יסודית של העניין. יש לזכור, כי בתסקיר קודם ציין שירות המבחן שרק מסגרת של "מלכישוע" תתאים למשיב. העוררת מזכירה כי המשיב עצמו אינו מכיר בכך שיש לו בעיית התמכרות, ועל כן מדוע יש לשולחו לקהילה טיפולית בהיבט של התמכרויות.

ממשיכה העוררת וטוענת כי נגד המשיב תלויים ועומדים 3 כתבי אישום בגין עבירות דומות. לכן, טוענת העוררת, תמוהה טענת המשיב בדבר עריכת שינוי בחייו, שכן מדובר בכתבי אישום בגין מעשים שנעשו באותה תקופה שבה, לטענת המשיב, כבר החל לערוך שינוי והיה בזוגיות עם אשתו הנוכחית. בכתב האישום הנוכחי המעשים בוצעו תוך הפרת מעצר בית, כאשר המשיב מערים על אשתו, ויוצא בניגוד לתנאים. העוררת מציינת כי המשיב אינו עונה על תנאי הלכת סויה ואין מקום להידרש לחלופת מעצר מאחר שהעורר אינו עובר את המסוכה הראשונה שנדרשת לשם בחינה שחרור ואי האפשרות לתת בו אמון. נוסף על הטיעונים הללו טענה ב"כ העוררת ממושכות בדיון שבפני, ואיני מוצאת צורך לחזור על הדברים.

גם המשיב הגיש טיעון כתוב, וכן באת כוחו טענה ממושכות בדיון שלפני. בתמצית, טוען המשיב, כי ההתמכרות שלו כוללת את השימוש בקלונקס, שהוא סם לכל דבר ועניין, ועל כן דרושה לו גמילה. לטענתה של הסנגורית נוצרה הזדמנות אמיתית, וראשונה, כאשר לראשונה בחייו מגויס המשיב לתהליך הטיפול, מאחר שבת זוגו הנוכחית הבהירה לו שאינה מוכנה שיחיה חיים עברייניים. לפני כחודש נולדה בתם המשותפת הראשונה, וגם בכך יש משום תמריץ נוסף למשיב לערוך שינוי בחייו. הסנגורית מוסיפה כי מתוך האבחון הדיאגנוסטי שנערך משיב עולה בברור גם הצורך שלו בטיפול, גם הנכונות שלו להתגייס לתהליך, וגם ההתאמה של המסגרת שהוצעה לצרכיו. המשיב מצוין כי כתבי האישום התלויים ועומדים נגדו מלמדים על נפילות, ולא על חזרה לדרך עבריינית. מכל מקום - 2 מתוך 3 כתבי האישום תוקנו בצורה משמעותית.

עוד טוענת הסנגורית כי במקרה דנן חלפו 7 חודשים מאז החל תהליך הדיון בעניינו של המשיב וגם לכך יש משקל. גם שירות המבחן וגם בית משפט קמא עשו עבודה רצינית ומעמיקה, ועל כן יש לכבד את המסקנות שאליהן הגיע בית משפט קמא, אשר השתכנע כי קיימת כאן הזדמנות אמיתית.

הסנגורית מזכירה כי אין כוונה לשחרר את המשיב קליל, אלא להעבירו למעצר בית מלא באשפוזית הדרך, ומדובר במסגרת סגורה המתאימה לצרכיו.

אציין, כי לקראת סיומו של הטיעון של הסנגורית התברר כי למעשה, המשיב הורשע בכתב האישום דנן. לטעמי, מדובר בעובדה משמעותית, המשנה את נקודת האיזון בתיק.

גם בלא ההרשעה, דומני כי יש קושי משמעותי בהחלטת בית משפט קמא. לא שוכנעתי כי המשיב עונה, בצורה כלשהי,

על התנאים של הלכת סויסה (בדיקה האם הנאשם החל בגמילה עוד בטרם ביצוע העבירה; בדיקת פוטנציאל ההצלחה של הליך הגמילה; בדיקה האם באפשרותו של הליך הגמילה לתת מענה הולם למסוכנות הנשקפת מהנאשם). בית המשפט ציין כי בבואו לשקול האם מתקיימים התנאים הללו, עליו לשקול בין היתר, את מידת התאמתו של הנאשם לטיפול גמילה, את עברו הפלילי ואת חומרת העבירות המיוחסות לו, תוך התחשבות בהמלצת שירות המבחן. בית המשפט חזר על הדברים גם בעניין בש"פ 3292/14, **ציבר נ' מדינת ישראל** [20/5/14] שם החליט בית המשפט להורות על מתן אפשרות לעורר להתראיין במסגרת "אילנות" לצורך בחינת אפשרות של שילובו בתהליך גמילה, וזאת נוכח הרצון העז שהביע העורר באותו מקרה לנסות שוב את דרך הגמילה. שלא כבמקרה הנ"ל, בתחילת הדרך ציין המשיב כי אינו רואה את הצורך בגמילה. רק לאחר מכן, בהמשך הדרך, החל לפתע להכיר בצורך שלו בטיפול, והסכים להירתם למהלך. אין מדובר במי שהיה בתהליך גמילה עובר לביצוע העבירות שבגינן הוגש נגדו כתב האישום והוא הורשע.

כפי שצינתי - ספק רב בעיניי האם המקרה דנן מתאים להלכת סויסה, והאם נכון לאפשר למשיב לפתוח בהליך הגמילה בנקודת הזמן הזו. ואם ניתן היה אולי להגיע למסקנה זו, כל עוד נקודת האיזון הייתה כזו שחזקת החפות עומדת למשיב, הרי שכעת השתנו הדברים. משהורשע, אין חזקת החפות עומדת לו עוד ועל כן אין מקום, לטעמי, בנקודת הזמן הזו, להורות על שחרורו.

אציין, כי לפי הבנתי, התיק העיקרי בעניינו מתקדם בצורה משמעותית, ומפרוטוקול הדיון ביום 10/6/15 עולה כי יתקיימו טיעונים לעונש בעוד כחודש ומחצה, ביום 9/9/15. דומני, לפיכך, כי את נושא הגמילה יהיה נכון לבחון במסגרת התיק העיקרי.

לאור כל האמור הערר מתקבל ואני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה והודעה היום ד' אב תשע"ה, 20/07/2015 במעמד הנוכחים.

מיכל ברק נבו, שופטת